

**OBRAČUN I ISPLATA ZARADE PREMA KOEFICIJENTU KOJI JE UTVRĐEN
UGOVOROM O RADU****Zakon o radu****član 33 stav 1 tač. 4) i 10) i član 104**

Sadržina ugovora o radu

Sentenca:

Za obračun i isplatu zarade merodavan je koeficijent utvrđen ugovorom o radu.

Iz obrazloženja:

"Naime, prema odredbi člana 104. stav 1. Zakona o radu (dalje: Zakon), zaposleni ima pravo na odgovarajuću zaradu koja se utvrđuje u skladu sa zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu, a, prema odredbi člana 105. stav 1. Zakona, zarada iz člana 104. stav 1. ovog zakona sastoji se od zarade za obavljene rad i vreme provedeno na radu, zarade po osnovu doprinosa zaposlenog poslovnom uspehu poslodavca (nagrade, bonusi i slično) i druga primanja po osnovu radnog odnosa u skladu sa opštim aktom i ugovorom o radu.

Poštujući ove pravne norme tuženi poslodavac je tužiocima obračunao i isplatio zaradu prema koeficijentu utvrđenom za poslove koje su stvarno obavljali i koje su ugovorili, kako vrstu poslova tako i koeficijent za obračun zarade. Radi toga, tužiocima nemaju osnov za potraživanje zarade obračunate po koeficijentu za poslove koje su obavljali pre premeštanja na naznačene poslove na osnovu ugovora o radu i prema kojim poslovima im je obračunata i isplaćena zarada.

Obračunom i isplatom zarade prema koeficijentu iz ugovora o radu tuženi poslodavac je u celosti prema tužiocima ispunio obligaciju iz ovog osnova primenom pravila iz odredbe člana 295. Zakona o obligacionim odnosima.

Zato je njihovo potraživanje u celosti neosnovano.

Suprotno navodima žalbe, u datoj pravnoj situaciji tuženi poslodavac nije trebalo da donese rešenje o zaradi. Tome u prilog i odredba člana 33. stav 1. tač. 4) i 10) Zakona, prema kojoj normi ugovor o radu sadrži, pored ostalog, vrstu i opis poslova koje zaposleni treba da obavlja i novčani iznos osnovne zarade, te elemente za utvrđivanje radnog učinka naknade zarade, uvećanje zarade i drugih primanja zaposlenih. Zato su bez značaja navodi žalbe da je tuženi poslodavac trebao da donese rešenje o raspoređivanju, odnosno zaradi zaposlenih.

Nema pokriće navod žalbe da pobijana presuda nema razloge za negativnu odluku po tužbenom zahtevu tužilaca.

Suprotno ovim navodima žalbe, prvostepeni sud je pošao od pravila iz odredbe člana 171. Zakona i, s tim u vezi, utvrdio da je tuženi poslodavac zaposlene rasporedio na naznačene poslove i odredio im koeficijente za obračun osnovne zarade i prema tim koeficijentima obračuna i isplatio zaradu.

Tužioci su mogli da osporavaju naznačene ugovore o radu, i to kako sa stanovišta premeštaja na naznačene poslove, tako i pogledu utvrđenog koeficijenta za obračun zarade. Međutim, to tužiocu nisu učinili a mogli su na osnovu ovlašćenja iz odredbe stava 4. člana 172. Zakona. Radi toga ugovoreno obavezuje, pa pravilno prvostepeni sud ukazuje da, ukoliko tužioci nisu bili zadovoljni raspoređivanjem na naznačene poslove, mogli su da traže poništaj naznačenih aneksa ugovora o radu, ali oni to nisu učinili."

(Presuda Apelacionog suda u Beogradu, Gž1. 2111/2011 od 1.6.2011. godine)

